

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 180/03-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. augusta 2003 predbežne prerokoval sťažnosť L. G., bytom N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 130/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. G. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júna 2003 doručená sťažnosť L. G., bytom N. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu v Nitre (ďalej len „okresný súd“) v konaní o zaplatenie 190 000 Sk s prísl. vedenom pod sp. zn. 17 C 130/00.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že 29. septembra 2000 rozhodol v jej právnej veci okresný súd rozsudkom sp. zn. 17 C 130/00, ktorým bola zamietnutá žaloba sťažovateľky o zaplatenie 190 000 Sk s prísl. z titulu dlžného nájomného za nájom nebytových priestorov. Uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8 Co 164/01-67 z 28. marca 2002 bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Podľa tvrdenia sťažovateľky od prvého pojednávania na základe rozsudku krajského súdu žiadal odporca Reblesk – Nitra, s. r. o., aby bola dlžná suma znížená o úhradu jednej faktúry firmy Kov-omont a jednej faktúry firmy Tirol. Odvtedy sa konali dve pojednávania a do dnešného dňa sa nič nedeje. Odporca dlhuje sťažovateľke peniaze od roku 1999 a 2000. Sťažovateľka je toho názoru, že v danej právnej veci ide o prietahy v konaní.

II.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal ústavný súd z čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie

konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podanie sťažovateľky nespĺňalo náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. Ústavný súd listom z 9. júla 2003 vyzval sťažovateľku na doplnenie podania v lehote 21 dní a zároveň ju upozornil na možnosť odmietnutia podania podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v prípade nedoplnenia zákonom predpísaných náležitostí. Sťažovateľka výzvu prevzala 14. júla 2003, avšak na ňu nereagovala.

Keďže sťažovateľka podanie na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote nedoplnila, ústavný súd toto podanie odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. augusta 2003